

İzindeyim Ve Telaşında

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Kasım 2014

Bir çeyrek ve bir çeyrek daha. Tekabül eden koca bir yarım.

Ya tümünden gelip yarım kalan o doğruya ne demeli.

Üç yanlış artık bir doğruyu götürmezken halen gerçek hayatta tek bir yanlış tüm doğruları götürmekte.

Götürsün de yoksa nasıl ereceğiz kemale, nasıl çıkacağız yüzeye dibe vurmadan.

Ne varsa yarım kalan, ne varsa tek hamlede tuş olduğumuz.

Kıvrak bir şarkının nağmeleri süzülürken buharlaşıp gidiyor sefil duygularımız. Kifayetsizce salınıyor boşlukta.

Ne bir denklem ne de eşlik eden bir formül. Sadece el yordamıyla bulabildiğimiz kadar doğru onca çarpıklık içerisinde.

Bir yanda savrulan yalanlar peyder pey istiflenirken. Duyarsız olabildiğince ve alabildiğince.

Pembe bir yalana bile tahammül edemezken gözlerim açık gördüğüm bir rüya imiş nihayete erdiğine yeni yeni vakıf olduğum.

Susmalı susabildiği kadar ve susarken aşka, hayata istifliyorum kalan çeyrekleri. Bir bukile oradan bir bukile buradan tikiyorum ne varsa sağdan soldan topladığım.

Çok ama çok seviyorum yine ve yeniden. Fark etmez her kim ya da her ne ise yolumun kesiştiği.

En çok da kendimi her ne kadar tahammül edemesem de patavatsız ruhuma ve bir o kadar yeknesak ve alacalı bulacalı yalnızlığıma savrulmuşken çiy taneleri.

Bir yanlış yapıyorum hayat denkleminde derken bir doğru ve pervasızca sıkılıp yırtıyorum sınav kâğıdımı. Bariz ki sıkıldım problem çözmekten. Kopya çekme alışkanlığım olsun olmasın zaten kimsenin kulağıma fısıldayacağı yok. olsa olsa fısıltı dahilinde duymaktan imtina ettiğim milyonlarca yalan. Sonra hiçbir şey olmamış gibi kös kös önüne bakan münafıklar.

Tam bir hayal kırıklığı bir o kadar kifayetsizliği duyduğum ve yüzüme söylenen yalanların.

Farkındalığımın farkındayım hem de dibine kadar. Paranoyak bir devinim olmasını isterdim doğrusu en azından kendimden şüpheyeye düşer ve güven duygum yerle bir olmazdı. Hali hazırda şahsım haricinde farkındalık kazandığım kim varsa çoktan yıkıldı ve yerle bir oldu pembe düşlerim. Kahramanlar hıyanet ederken ben aslıma nasıl karşı çıkarım. Benden başka ya da bana dair her kim ise yolumun keşiştiği. Sadece algıda seçiciliğin mazereti olan belki ki fazla seçici davrandığımı sanırken bir yanılısama imiş gördüğümü sandığım.

Yaklaşırken uzaklaşmak bu olsa gerek ya da sevi yetisinin yerini alan duyarsızlık.

Ne şahıslar ne de önyargılar ne de duymaktan hicap ettiğim onca yalan arkasına sığındığı yanılıgısı taşıyan malikleri.

Susmalıyım yeniden susarken hayata. Doymak ne mümkün bunca güzellik sunumda iken ve her ne kadar kuytularda kalmış olsa da...

İzindeyim ve telaşında.

Yakınındayım belki de çok çok uzağında.

Neyin telaşdır duyumsadığım o da ayrı bir soru hali hazırda cevaplanmayı bekleyen.

Bulup bulmamak ise bana kalmış her ne kadar izler silik ve belirsiz olsa da.